

Кога щъ каздвалишъ че не разумѣвашъ нѣща,
които ти каздвали азъ, и нѣща които азъ
правимъ: защото и толкува малко дѣте;
ушибравамъ те обаче че ще да ги разумѣ-
валишъ, като пораснешъ. Така не можеме да
знаеме сега многъ за Бога. Яко го окуча-
ме, и ако го слушаме ще идеме на Некото,
като умреме, и тамъ душитѣ ни ще по-
знаатъ повече за Бога; и онѣ и нѣща щото
са мѫни ще да ни станатъ лѣгкокопонатни.

I. Не е странно, мамо, и чудишъ че е мѫчи-
но да разумѣем многъ нѣща за Бога. Мѫчи-
ни разумѣвамъ и сѹщото мѹ бытіе. По-
добно ли е съ нашето мамо?

M. Споредъ нѣкои нѣща и имаме малка
приличностъ съ Него, Іованчо; но тѣло нема
той. Сички є душа; Духъ є; великий є
Духъ, който созададе тебе, и сичките чело-
вѣци на свѣтъ, и животните, и птиците,
и малките животинки, и сичките новосаж-
денія, и землата, и слънцето, и луната (месе-
цатъ), и звѣзды; и онъ промышлава и
има гръжа за сички нѣща, коякото є со-
здалъ, и управлява сичките сѹщества: и воз-
душни и бездушни.